

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 70 (1708)

1958 m. rugsėjo mėn. 3 d., trečiadienis

Kaina 15 kap.

Kolūkio brigadininkas

Didelį ir atsakingą darbą atlieka kolūkiuose brigadininkas. Nuo ankstauro ryto iki vėliausio vakaro gali jį sutikti brigados laukuose, gyvulininkystės fermose, kolūkiečių sodybose. Ir tai nenuostabu, nes rajono kolūkiams persitvarkius į jungtines brigadas, brigadininko, kaip savarakiško šeimtininko, vaidmuo žemės ūkyje dar labiau sustiprėjo.

Paslaraisiais metais rajono kolūkiuose išaugo visa eilė puiklių brigadininkų-gerų kolūkinės gamybos organizatorių, turinčių didelį autoritetą visų kolūkiečių tarpe. Tokie brigadininkai, sėkmingai tvarkydami šlandieninius reikalus, su ateities perspektyvomis žiūri į rytdieną. O tai ir svarbiausia, nes lik geras, visapusiškai apgalvotas planas, visos galimybės ir rezervas tam planui įvykdyti gali pakelti visą brigados ūkį į žymiai aukštesnį lygį.

Tokių brigadininkų, gyvenančių ateities perspektyvomis, yra nemažai. Štai „Lenino keliu“ kolūkio I jungtinės brigados brigadininkas Liudas Vilimas nemažai padirbėjo, kol brigadoje pakėlė pieno primelžimą iš kiekvienos karvės. Bet brigadininkas nepamiršo, kad ganyklinis laikotarpis baigiasi, kad norint įvykdyti prisiimtus socialistinius įsipareigojimus, reikia sukaupti tvirtą pašarų bazę. Ir štai jis ėmėsi šio darbo nuoširdžiai, negailėdamas nei laiko, nei jėgų. Per savaitę kitą brigada pasigamino beveik po 10 tonų siloso kiekvienai karvei. O brigadininkas paskaičiavo, kad yra visos galimybės pasigaminti dar 100 tonų siloso. Čia ir yra brigadininko gyvenimas ne vien su šia diena, o apgalvotas žvilgsnis į ateitį.

Tvirta, šeiminkiška ranka tvarko visus reikalus Marytės Melnikaitės vardo kolūkio I brigados brigadininkas Minkevičius, „Arlojo“ kolūkio IV brigados brigadininkas Mikalaitūnas, „Nemunėlio“ kolūkio III brigados brigadininkas Bielovas ir daug daug kitų.

Nuolatinį dėmesį brigadininkų darbu privalo skirti žemės ūkio artelių valdybos. Jos turi sistematiškai išklausti brigadininkų darbo ataskaitas, duoti jiems konkrečius nurodymus ir kontroliuoti, kaip tie nurodymai vykdomi. Iš kilos pusės, brigadininkui turi būti taikomos materialinio paskatinimo priemonės, turi būti nustatytas procentas nuo visų brigados piniginių pajamų. Daugelis mūsų rajono kolūkių taip ir sutvarkė šį klausimą.

Per mažai brigadininkų darbu domisi kolūkių partinės organizacijos. Atvirose partiniuose susirinkimuose dažnai svarstomi vienoki ir kitoki ūkiniai brigados klausimai, bet pamiršamas pats visų darbų organizatorius-brigadininkas. Kolūkių partinių organizacijų sekretoriai privalo individualiai dirbti su brigadininkais, geriausias iš jų ruošti priėmimui į komunistų partijos eiles.

Brigadininko darbu, jo buvimui daugiau turi rūpintis ir apylinkių tarybos, jų deputatai vietoje.

Dabartinis metas—labai atsakingas laikotarpis kolūkinėje gamyboje. Reikia sėkmingai sudoroti derlių, geras pasėti, reikia rauti linus, tvarkyti patalpas gyvulių žiemojimui ir visa eilė kitų svarbių darbų. Jie gula ant visų kolūkiečių pečių, bet labiausiai—ant brigadininko. Nuo jo darbo priklausys ir kolūkiečio darbdarbio vertė, ir ateinančių metų derlius, ir duotojo žodžio partijai ir vyriausybei įvykdymas. Tą privalo atsiminti kiekvienas brigadininkas.

„EINAMASIS MOMENTAS IR MŪSŲ UŽDAVINIAI“

Tokia tema šeštadienį įvyko rajono kolūkių pirmininkų, brigadininkų, apylinkių tarybų pirmininkų, partinio bei tarybinio aktyvo pasitarimas, skirtas apsvaistinti pagrindinius šio meto uždavinius žemės ūkyje. Pranešimą šiuo

klausimu skaitė LKP rajono komiteto sekretorius drg. D. Kalačiovas.

Su dideliu susidomėjimu pasitarimo dalyviai išklusė 1918—1919 m. revoliucinių įvykių Rokiškio apskrityje dalyviu drg. Daukšos

pranešimą apie Lietuvos Komunistų partijos ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje 40-mečį.

Platesnę medžiagą apie pasitarimą skaitykite laikraščio 2 puslapyje.

PIRMAS SKAMBUTIS

Anksti prie Rokiškio II vidurinės mokyklos pastato pradėjo rinktis šventiška pasipuošę mergaitės ir berniukai. Ant daugelio krūtinų žėri skaisčiai raudoni pionieriški kaklaraiščiai, rankose—gelių puokštės.

Mokyklos direktorius drg. Gudanis pasveikina moksleivius su naujaisiais mokslo metais.

— Jūsų tikslas tapti kultūringais, išsilavinusiais žmonėmis, — kalba jisai. — Kiekvienas iš jūsų turi mokytis gerai ir labai gerai, būti drausmingu, pavyzdingu moksleiviu.

Moksleivius sveikino

NAUJOVĖS „LINO“ FABRIKE

„Lino“ fabrike pradėmas bandyti vadinamasis aerobinis linų mirkymas. Mirkant šiuo būdu, į mirkymo kamoras kartu su vandeniu paduodamas oras. Vandens sodrinimas deguonimi įgalina sutrumpinti šiluminio mirkymo procesą nuo 72 valandų iki 30. Esant tiems patiems gamybiniam plotams cecho galinumas padidės dvigubai.

J. MACIJASKAS

Už Tarybų valdžią

(Tęsinys iš Nr. 68)

— O tai toks pokštas, kada jums nėra kur pasidėti. Supratai?

Generolas, rodos, kažką suprato. Pagalvojęs, jis grįžo į vagoną. Tičkus kantriai laukė. Sugrįžęs, generolas pareikalavo prikabinli garvežį, o Tičkus, savo ruožtu, vėl pateikė savus reikalavimus.

Tuomet vokiečiai at-

idengė įsiutusią kulkosvaidžių ugnį iš visų vagonų į visas puses. Mes ėmėme atsisaukdyti, bet po neilgo mūšio vokiečiams pavyko atbloškinti mūsų silpnas jėgas. Sunkioje padėtyje atsidūrė Tičkus ir Pagirys. Ginkluoti vien pistoletais, jie atsigulė griovyje šalia stoties ir atsisaukė iki paskutinio patrono. Po to juos sučiupo ir žvėriškai nukankino.

N. Dalnytė

Svarbiausia — viso kolektyvo darbas

Nedidelis mūsų darbuotojų kolektyvas, bet kiekvienas jo narys stengiasi savo pareigas atlikti gerai, sąžiningai. Į mūsų stotį ateina nemažai keleivių. Tai „Lino“ fabriko darbuotojai, žemės ūkio mechanizatoriai, kolūkiečiai, mokytojai. Jie vyksta į įvairiausius respublikos miestus, su įvairiausiais reikalais. O juk nuo to, kaip mes aplaunusime keleivį, kokias jam sudarysime sąlygas pачioje stotyje, priklausys ir visos kelionės sėkmingumas. Todėl ir rūpinamės, kad keleivis

Laukuvos melioracijos mašinų stotis Rietavo ir Šilalės rajonuose šiais metais uždaru drenažu nusausino daugiau kaip 600 hektarų. Didelius darbus stoties kolektyvas atlieka nusausinant pievas bei ganyklas atvirais grioviais. Vien Rietavo rajono „Pergalės“, „Jūros“ ir „Bolševiko“ kolūkiuose bus nusausinta daugiau kaip 2 tūkstančiai hektarų pievų. Pievų nusausinimo darbuose pirmąją ekskavatorininkas Vaclovas Diglys. Jis įvykdo po dvi normas per pamainą.

Nuotraukoje: V. Diglio vairuojamas ekskavatorius kasa griovį Rietavo rajono „Pergalės“ kolūkyje. V. Rupšlūkio (ELTA) nuotr.

K. PRAKAPAVIČIUS
Panemunėlio geležinkelio stoties viršininkas

visuomet įsėstų į traukinį, gautų vietą jo pageldaujame vagonė.

Daugelį ir kitokių reikalų reikia sulvarkyti mūsų geležinkelininkams. Juk beveik kasdien į stotį ateina vagonai su trąšomis kolūkiams, su siatybinėmis medžiagomis. Čia mes dedame visas pasilangas, kad tie vagonai būtų laiku iškrauti, laiku galelių išvažiuoti iš stoties. Gerai dirba mūsų vyr. iešmininkai drg. drg. Dominauskas Jonas,

Matelka Jonas, budėtojas Pekšys Napalys ir kiti. Bet svarbiausia—viso kolektyvo darbas. O jis jau davė rezultatus—už liepos mėnesio vagonų pakrovimo plano įvykdymą ir vagonų pristovėjimo laiko sumažinimą mums paskirta III-oji vieta Šiaulių geležinkelio apygardoje.

Be abejo, pasiekti laimėjimai džiugina mus, bet kartu jie ir įpareigoja dirbti dar geriau, įnešti dar didesnę indelį į visos mūsų liaudies darbų stiprinant savo socialistinę Tėvynę.

savanorių ir atidengė į puolančius stiprią flanginę ugnį. Tai priverė vokiečius grįžti į ešeloną ir greitai palikti stotį.

Po keletos dienų atėjo Raudonosios Armijos daliniai. Dirbančiųjų masėms Lietuvos ir Baltarusijos Raudonosios Armijos vardu jie pristatė atsisaukimą, kuriame buvo kalbama: Draugai! Mūsų raudonieji daliniai žengia į jūsų vietas. Jie susideda iš lietuvių, baltarusių, lenkų ir žydų darbininkų ir valstiečių. Jie neša laiką pirkimams, karą—rūmams. Ilgus metus jus išsekino sunkioji prėsauda. Dabar išmušė išsilaisvinimo valanda. Jūs turite sukurti savo Tarybas, organizuoti savus raudonuosius dalinius kovai su ballagvardiečiais.

Į sprendžiamą kovą mes šaukiame jus, draugai! Šalin „tarybą“ ir kitus turtuolių ir ponų viešpatavimo organus!

Tegyvuoją revoliucinis darbininkų ir valstiečių sukilimas!

Tegyvuoją Lietuvos

ir Baltarusijos Tarybos! Raudonosios Armijos atėjimas buvo didelis įvykis apskrities dirbantiems: kaimų ir miestelių gatvėse stichiskai vyko sueigos, mingai; dalinių sutikimai išsiliejo į džiaugsmingas liaudies šventes.

Kas liečia mūsų partinės organizacijos veiklą, tai jau pirmomis Tarybų valdžios įsikūrimo dienomis mes susitikome su dideliais sunkumais. Trūko kadru. Dalis inteligentijos buvo užkrėsta buržuazinėmis-nacionalistinėmis nuotaikomis, kovojo prieš Tarybų valdžią, sabotavo jos priemones. O tie inteligentai, kurie palaikė Tarybų valdžią, neturėjo reikiamo pasiruošimo ir darbo įgūdžių naujomis sąlygomis. Buožės jau pirmomis liaudies valdžios susikūrimo dienomis pradėjo kovą su ja. Jie slėpė duoną, varė piklą antitarybinę agitaciją, o atskirais atvejais stodavo su ginklu rankose, žudydami partinius ir tarybinius dar-

(Nukelta į 3 psl.)

SVARBIAUSI UŽDAVINIAI ŽEMĒS ŪKYJE ŠIUO METU

(Medžiaga iš kolūkių pirmininkų, brigadininkų, apylinkių tarybų pirmininkų, partinio-tarybinio aktyvo pasitarimo).

NUOLAT RŪPINTIS PIENO GAMYBA

Visa eilė rajono kolūkių smarkiai sumažino pieno gamybą, lyginant su praėjusiais metais. Tai „Žalgiris“, M. Melnikaitės vardo, „Nemunėlis“, „Socializmo keliu“, „Žvaigždės“ ir kiti. Kodėl taip yra?

Kolūkiuose bloga gyvulių priežiūra, nesutvarkytas ganymas, girdymas. Štai „Duokiškio“ žemės ūkio artelėje karvės ganomos mišinyje, bet jis jau peraugęs. Gyvuliai greitį sumina ir visal nebeėda. Bloga karvų priežiūra „Socializmo keliu“ kolūkyje. Čia kiekvienai karvei į dieną duodama vos po 10 kg mišinių, girdoma pripuolamai. Nesirūpinama ir melžėjų darbu. Jos neturi nei batų, nei chalatų, nenustatytos materialinio paskatinimo priemonės.

Visus šiuos trūkumus reikia skubiai pašalinti.

DERLIŲ NUIMTI BE NUOSTOLIŲ

Rajono žemės ūkio artelių kolūkiečiai nemažai padirbėjo nuimdami derlių. Dabartiniu metu reikia jį kuo skubliausiai suvežti į pastogę, greit pradėti kulti. O kūlimas rajono kolūkiuose vyksta nepatenkinamai. Blogai išnaudojama technika, ypač kombainai. Juos reikia panaudoti kūlimui lauke, prie klojimų. Pirmoje eilėje būtina iškulti derlių nuo sėklinių sklypų, nes tai paspartins žiemkenčių sėją.

ŽIEMKENČIŲ PASĖLIŲ PLOTUS PRISKIRTI KOLŪKIECIAMS

Jau praėjusių metų praktika parodė, kad dėl nepakankamos priežiūros visoje eilėje rajono kolūkių smarkiai nukentėjo žiemkenčių pasėlių plotai. Tokias klaidas nebegalima kartoti. Visuose kolūkiuose būtina žiemkenčių pasėlių plotus priskirti kolūkiečių kiemams. O tai duos teigiamus rezultatus, nes savo plote kolūkiečiai galės tinkamai prižiūrėti būsimą derliu daigus: iškastį griovelius, nuleisti vandenį, apsaugoti javus nuo išgedimo.

SILOSO GAMYBA

yra pats svarbiausias veiksnys sukaupiant tvirtą pašarų bazę. Jau dabartiniu metu tokie kolūkiečiai, kaip „Žvaigždė“, „Tikruoju keliu“, Marytės Melnikaitės vardo, „Pirmyn“, „Lenino keliu“ ir eilė kitų, neblogo gamina silosą, išnaudoja visus esamus rezervus. Tačiau kai kurių rajono žemės ūkio artelių valdybos dar neskičia reikiamo dėmesio siloso gamybai. Nors visos galimybės yra, tačiau „Artojo“, „Atžalyno“, „Duokiškio“ kolūkiečiai labai lėtai gamina silosą. Tokia pat padėtis yra ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje. Jo pirmininkas drg. Milaševičius ir šefuojanti organizacija — kelių statybos-eksploatacijos rajonas „nemėgsta“ siloso ir nemobilizuoja visų artelės narių jo gamybai. Taip tęstis negali. Kiekvienas kolūkiečiai, brigadininkas, kolūkio vadovas privalo alminti, kad be siloso nebus įmanoma įvykdyti prisilmtų socializmo įsipareigojimų pieno gamyboje.

LINUS RAUNANT, REIKIA JUOS RŪŠIUOTI,

nes ši vertinga kultūra duoda kolūkiams dideles pinigines pajamas, žymiai pakelia darbdienio vertę. Kaip gi geriau organizuoti linų rovimą?

Kolūkių valdybos šį klausimą turi apgalvoti visu rimtumu. Atrodo, kad pats teisingiausias kelias bus tuomet, kai visi linų pasėlių plotai kolūkiuose bus išdalinti atskiriems kolūkiečiams. Ką tai gali duoti? Pirmoje eilėje, kolūkiečiai atsakys už savalaikį linų nuėmimą, jis juos rūpestingai apdoros, o antra vertus, už atliktą darbą bei jo kokybę gaus atitinkamą atlyginimą.

Tokios tal pagrindinės pastabos ir mintys, kurios buvo pareikštos pasitarime. Savalaim suprantama, kad jos nepaliekia visų žemės ūkio darbų, vykdomų dabartiniu metu rajono kolūkiuose, bet tai yra pagrindiniai klausimai, kuriems būtina skirti rimčiausią dėmesį.

V. Kalvaitis

Apdovanoti siloso gamybos pirmūnai

LKP Rokiškio rajono žemės ūkio darbuotojų, kaitės vardo kolūkio I brigados brigadininkas Minkevičius ir „Tikruoju keliu“ kolūkio I brigados pirmininkas Jarmalajevs. Šiuose kolūkiuose pasiekti geri rezultatai ruošiant tvirtą pašarų bazę gyvulių žiemojimui.

I. Ramanauskas

Iškovota žemė

Primorjės krašto kolūkiečiai ir tarybiniai ūkiai šiais metais įsisavins 45 tūkstančius hektarų plėšinių. Didelis pelkėtos žemės masyvas — apie 16 tūkstančių hektarų nusausinamas Čkalovo rajone Saročevkos upės klonyje. Čia vandens nutekėjimui prakasta 24 kilometrų ilgio magistralinio kanalo pirmoji eilė.

Dabar aplink Saročevkos kanalą steigama 1200 hektarų pločio sausinio sistema.

Kalinino vardo kolūkyje suariama 100 hektarų nusausintos žemės.

Nuotraukoje: Kalininio vardo kolūkio nusausintose žemėse plėšiama velėna. Agregatą vairuoja traktorininkas komjaunuolis Anatolijus Parickis. N. Nasarovo (TASS) nuotr.

Siekdami išauginti gausų žiemkenčių derlių ateinančiais metais, Eišiškių rajono „Gegužės ryto“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai, nuėmė javus, pradėjo juos kulti. Grūdai iš karto valomi ir ruošiami sėklai.

Nuotraukoje: Iš dešinės ↑ kairė: kolūkio apskaitininkas S. Goloburda, kolūkio pirmininko pavaduotojas S. Kotvickis, kolūkiečiai Č. Vilbikas ir A. Voišnys.

L. Šaltis (ELTA) nuotr.

JAU aštunta mano gyvenimo vasara buvo parduota. Niekad neišdilis iš atminties Meldučių kaimo valdas. Žmonės šiame kaime gyvena drauge, nors vienų buvo platus rėžiai, kelių stauručiai. Ganykla buvo bendra, vyriausias mums, keturiems pieumenėliams, buvo kerdžius iš Rokiškio miesto. Aš dabar neprisimenu šio senyvo, plačių pečių, apšarmojusiais smilkiniais žmogaus pavardės. „Ustovu“ vadino jį kalmo žmonės, o mes vadindavome jį dėde. Šiandien man norėtųsi jį pavadinti ne dėde, o pirmuoju mano mokytoju, iš kurio pirmą kartą tuomet sužinojau, kad pasaulis pa-

Tarybiniame tarptautinių geofizikos metų komitete

Vykdam Tarptautinių geofizikos metų programą, 1958 metų rugpjūčio 27 d. 8 valandą 06 minutės Maskvos laiku iš TSRS europinės dalies teritorijos oline tvarka buvo paleista vienos pakopos geofizinė raketa. Raketa pasiekė apskaičiuotą 450 kilometrų aukštį. Raketoje buvo geofiziniai prietaisai komp'eksiniams viršutinių atmosferos sluoksnių tyrimams.

Be to, raketoje buvo specialioje hermetiškoje kabinoje du bandomieji gyvuliai (šunys).

Raketa pakelta geofizinė mokelinė aparatūra, hermetiška kabina su bandomaisiais gyvuliais iš viso svėrė 1690 kilogramų.

Raketa skriejo mažu kampu į vertikalią nusta-tyta kryptimi, po to raketa nusileido tiksliai skirtame plote.

Visa aparatūra skriejimo metu dirbo normaliai ir leido gauti reikalingus mokslinius duomenis.

Nuleistų ant žemės iš 450 kilometrų aukščio bandomųjų gyvulių būklė gera.

— Ar žinai, vaikai, kuo ji kvepia?

Mes pasilenkdavome prie jos, bet kvapo atspėti negalėdavome. Tuomet dėdė susimąstęs sakydavo:

— Vargdienių prakaitu ir krauju, štai kuo ji kvepia, vaikai.

Daug prabėgo metų, likimas išskyrė mus. Nežinau, kas išliko mūsų brangųjį dėdę, bet su Viktoru mes retkarčiais susitikdavome. Draugiškuose pokalbiuose darydavosi aišku, kad pasėta vaikystėje sėkla brende. Jis su valiukiška šypsena akyse visuomet pridurdavo: „Svarbiausia, kad visi, tokie, kaip mes, pajustų savo jėgą, o tuomet bus nesunku atsikratyti parazitais nuo savo sprando“.

Su melle ir pagarba

O netrukus Viktoras išgirdo:

— Cha, cha, cha, komjaunuolis, o gal oberkomjaunuolis?!

Viktoras pažino žudikus, jų priešakyje stovinčius iš Čedasų buožę Bulavą ir buvusį mokytoją K. Kalpoką.

— Imk baltą raištį, imk šautuvą ir eik su mumis. Padėsi smaugti, žudyti komjaunimą, už tai mes tau dovanosim gyvybę. Elva, išaiškink visiems, tokiems kaip tu, kad pasaulis jau taip dievo sutvarkytas: vien turi būti tarnai, o kiti — ponai.

„Jūs, ponai, nežinot, kuo kvepia žemė, jei taip kalbat,“ prisiminė kerdžius Viktoras ir drąsiai metė jiems į veidą: „Galima nužudyti komjaunuolį, o komjaunimo — negalima! Kom-

Komjaunuolio Viktoro

teisybė

sidalines į dvi grupes, į tuos, kurių rankose žemė, žemės turtai, fabrikai ir gamyklos, ir į tuos, kurie teturi savo darbo rankas, kurias jie priversti parduoti, kad nenumirtų badu. Iš jo, ir tik iš jo pirmą kartą sužinojau, kad ten toli toli, kur saulutė teka, yra nauja valstybė, kurioje nebėra nei kapitalistų, nei buožlių, nei dvarininkų.

Tiesa, dėdė kerdžius šias paslaptis pasakodavo tik mums su Viktoru pusbaliais, nes tik mes buvome samdyti piemenėliai, o kiti du savininkų vaikai ganydavo iš eilės. Ir jei kas tokių mūsų pokalbių metu prisitariavo, tuomet dėdė užtraukdavo dalnelę, o mes su Viktoru iš širdies pritardavome:

Iš rytų šalalas Saulala tekėja, O iš vakarėlių Debesėliai ėja.

Kartais dėdė kerdžius suspausdavo žemės saują savo didele darbininko ranka ir klausdavo:

kalbėjo samdiniai apie Viktorą, gėrėjosi jo drąsa.

Plačiai paplito apylinkėse kalbos, kad Viktoras, tarnaudamas Čedasų dvare, sugebėjo organizuoti visus samdintus, organizuoti stengėsi apginti jau ir taip vergiškas samdinto teises. „Ar nebus susirišęs su bolševikais?“ — šnabždėjo buožės. Tačiau muskulingos Viktoro rankos juos viltojo. Kiekvienas samdinto prakaito lašas virsdavo buožei litu. Ir, gal būt, dėl to neskubėjo susidoroji su Viktoru.

Ir štai istoriniai 1940-1941 metai. Viktoras dirba Juodupės kooperatyve. Kai pasiekė Viktorą žinia, kad prasidėjo karas, jis nejučiomis prisiminė dėdę kerdžius ir jo mylimą dalnelę apie tekančią iš rytų saulutę, ir einančius iš vakarų debesį, kurie nešė baltą audrą.

jaunimas nenugalimas!“

Šie Viktoro žodžiai pasiekė ne tik budelius, bet ir kalmynus, kurie pastslėpę stebėjo šį šiurpų įvykį. Įslutę žudikai peršovė Viktoro kojas, rankas, ir, kaip jie patys paaiškino, paliko lėtai mirčiai.

— Kaip Kristus — pervertom kojom ir raudkom, — tyčiojosi.

Kalpokui, matyt, neveltui kilo toks palyginimas — jis savo laiku mokėsi kunigų seminarijoje. Vėliau jis pasidarė mokytoju, o prasidėjus karui — žudiku.

Daugiau kaip keturias valandas kankinosi Viktoras, ir tik saulutei leidžiantis užgeso jo dvidėsimt ketvirtas pavasaris.

Komjaunimas gyvas Viktoro tėviškėje. Komjaunuoliai aukštai iškėlė neša draugų krauju su-laistylą pergalės vėliavą.

Tavo, Viktorai, teisybė:

— Komjaunimas nenugalimas!

J. Draugeitytė

Biblioteka turi žengti su gyvenimu

Jau penklas mėnuo Juodupės gyvenvietės ir „Nemuno“ fabriko bibliotekos sujungtos į vieną. Dabariniū metu šios jungtinės bibliotekos knygų fondas siekia 10.000 knygų. Biblioteka dažnai papildoma naujų knygų sluntomis. Plačiai propaguoti tarybinę knygą yra visos sąlygos.

Jauki bibliotekos-skaittyklos aplinka maloniai nutelkia kiekvieną jos lankytoją, tačiau tą aplinką galima padaryti dar jaukesne. Čia rasime pakankamai laikraščių, žurnalų, įrengta naujų knygų lentyna, knygų, skirčių žemės ūkio klausimams, parodėlė. Tai iš valdžingumo priemonių beveik ir viskas, išskyrus sienlaikraštį „Mūsų žodis“, kuris leidžiamas dar nereguliariai, nepasižymi ir medžiagos kokybe.

Juodupės bibliotekoje silpnai propaguojama mokslinė—ateistinė, politinė literatūra. Šiais metais biblioteka nesu-

organizavo nė vienos skaltytojų konferencijos, nė vienos knygos apšilimo.

Labai mažai rengiama gerų paskaitų.

Artėja Tarybų valdžios Lietuvoje sukūrimo 40-sios metinės. Kaip šią įžymiąją datą ruošiasi sukūrimo biblioteka? Šiuo klausimu, deja, dar mažai kas daroma. Bibliotekos darbuotojai kalba, kad šia proga ruoš tematinį vakarą, tačiau, kada jis įvyks, niekas dar nežino.

Dideli uždaviniai tenka kultūrinių įstaigų darbuotojams suaktyvinant kultūrinį gyvenimą, keliant kultūrinį žmonių lygį. Svarbu šį darbą atlikti kruopščiai, sąžiningai. Juodupės bibliotekos darbuotojams reikiama ryžtingai pašalinti visus šiuos trūkumus.

D. Kainletytė

Vilkaviškio rajono „Pirmyn“ kolūkio žemdirbiai ruošia tvirtą pašarų bazę gyvulių žiemojimui. Užraugta daugiau kaip 100 tonų ankstyvojo siloso. Šiuo metu prasidėjo masinė siloso gamyba iš mišinių. Kiekvienai karvei numatyta pagaminti po 10 tonų sultingųjų pašarų.

LAIŠKAI IŠ KOLŪKIŲ

P o l l t o n ū

Per 7 dienas įstengė nupiauti 85 ha rugių „Ragelių“ kolūkio III laukininkystės brigada, kuriai vadovauja brigadininkas Aleksas Burdinavičius. Šiuo metu vyksta kūlimas. Per dieną prikuliama 11 tonų rugių, kurie vežami sandėlin, valomi ir ruošiami sėklai. Kūlimo darbuose pasižymėjo mašinistas Palivonas ir talkininkai iš Rokiškio I vidurinės mokyklos. Sėklos jau paruoštos ir

pradėta rugių sėja. Rugsėčio 30 dieną apsėta pirmieji 8 ha. Žemė sukartota ir pilnai paruošta sėjai. Nuo III brigados mažai atsileka ir II brigada, brigadininko Jankausko vadovaujama.

Bendrai, kūlimo ir sėklos paruošimo darbai bus baigti per 3—4 dienas, o rugių sėja per 8—10 dienų ir ne vėliau rugsėjo 10 dienos.

V. KARPAVIČIUS
„Ragelių“ kolūkio zootechnikas

I GERAI PATRĖŠTA DIRVA

Sėkmingai vyksta naujojo derliaus kūlimas „Zalgirio“ kolūkio I jungtinėje brigadoje. Brigadininko Tuitos Petro vadovaujami, kolūkiečiai per dieną prikulia po aštuonias tonas grūdų. Prie kūlimo darbų puikiai dirba kolūkiečiai J. Šešelgienė, I. Bagdonas. Aktyviai talkininkauja kūlimo darbuose ir ne kolūkiečiai, gyvenantieji kolūkio ribose, kaip S. Dauskas, P. Ušėckienė ir kiti.

Lygiagrečiai su kūlimo darbais brigadoje vyksta išskutų grūdų valymas. Išvalyti geriausiai grūdai panaudojami sėjai. Traktorininkas Rimantas Mikulionis pradėjo sėti žiemkenčius. Per pirmąsias dienas jau pasėta kelios dešimtys hektarų žiemkenčių.

S. MULVINAS
brigados apskaitininkas

Ekranuose demonstruojamas meninis istorinis—revoliucinis kino filmas „Tiesa“. Scenarijus sukurtas A. Korneičiuko pjesės motyvais.

Jau ne pirmus metus tęsiasi pirmasis pasaulinis karas, sukeltas imperialistų. Didelio revoliucinio darbo fronte, išvystyto bolševikų deka, vis daugiau ir daugiau kareivių pradėjo suprasti, kad Kerenskis apgaudinėja liaudį, kad karas vyksta tik nedidelės kapitalistų ir dvarininkų grupelės interesais. Kareiviai metė šautuvus ir išsiskirstė į namus. Įsmeigė durtuvą į žemę ir kareivis—frontininkas Tarasas Golota.

Bet nerado Tarasas ramybės gimtame kaime. Tarasas Golota vyksta į Kijevo, kur jis nori kreiptis pagalbos į Centrinę Radą. Tačiau jis greitai išsikrina tuo, kad Centrinė Rada gina kapitalistų, ponų, buožių, pirklių interesus.

Suieškojęs piterietį darbininką—bolševiką Kuzmą Ryžovą, kurį partija nukreipė į Kijevo organizuoti masių kovą už socialistinės revoliucijos pergalę, Tarasas Golota visas jėgas paskyrė liaudžiai. Jis praėjo sudėtingą kelią nuo užguito valstiečių vaikino iki Pirmojo visos Ukrainos Tarybų suvažiavimo dalyvio.

Filme parodyti svarbiausi kovos dėl Tarybų valdžios sukūrimo Kijeve įvykiai. Kino filme „Tiesa“ pirmą kartą ukrainiečių kinematografijoje sukurtas V. I. Lenino paveikslas.

Nuotraukoje: kadrai iš filmo.

NAUJA PROFSĄJUNGA LIETUVOJE

Smarkiai išsivysčius penktolika tūkstančių mašinų statybos pramonės Klaipėdos „Baltijos“ laivų statyklos, Šiaulių dviračių, Vilniaus elektros skaitiklių, Kauno „Pergalės“ turbinų gamyklos ir kitų įmonių darbininkų, inžinierių, technikos darbuotojų ir apjungus daugiau kaip tarnautojų.

likai periodu Lietuvos ir Baltarusijos Komunistų partija sukoncentravo visas savo jėgas gynybos klausimams.

1919 metų balandyje kontrevoliuciniai elementai ir baltalenkiai pradėjo Vilniaus puolimą. Lietuvos Komunistų partijos Centro Komitetas nutarė iš Rokiškio, Panevėžio ir kitų apskričių komunistų suorganizuoti būrius ir pasiųsti juos apginti sostinę.

Balandžio pradžioje į Obelius atvyko Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto atstovas. Visuotiniame partiniame susirinkime jis padarė pranešimą apie padėtį fronte. Po keleto trumpų pasisakymų buvo vienbalsiai nutarta visus komunistus pašaukti į frontą, palie-

kant tik tris žmones paprastas Centro Komiteto narių ir vyriausybės pasitarimas, kuriame buvo sudaryta „Gynbos taryba“. Per keletą valandų jau buvo suorganizuota atspari gynyba pietinėje ir vakarinėje miesto dalyse. Visi gatvių kovos sunkumai gulė ant neskaitlingų 153 pėstininkų pulko karių ir vadų, Vilniaus komunistų, su ginklu rankose stojusių ginti iškovotos laisvės. Šioje labai sunkioje ir sudėtingoje būklėje Tarybų Lietuvos sostinės gynėjai parodė drąsos ir didvyriškumo pavyzdžius, aikakliai gindami kiekvieną gatvę ir kiekvieną namą, išdavi- kų apšaudomi nuo namų stogų, bažnyčių varpinų.

J. MACIJAUSKAS

Už Tarybų valdžią

(Atkelta iš 1 psl.)

buotojus. Katalikų dvasininkija taip pat kovojo prieš Tarybų valdžią: pamaldų bažnyčioje metu kunigai atvirai šaukė priešintis Tarybų valdžiai.

Pirmaeilu apskrities partinės organizacijos uždaviniu po Tarybų valdžios sukūrimo buvo kova už priemonių, iškeltų Laikinosios revoliucinės vyriausybės Manifeste, įgyvendinimą: Tarybų valdžios įtvirtinimas vietoje, lurti ir produktų apskaita buvusiuose dvaruose ir darbo organizavimas juose. Kartu partija sprendė nelengvą uždavinį aprūpinant duona darbininkus ir valstiečių varguomenę.

Reikėjo taip pat spręsti klausimą apie žemę, nes nuo to daugumoje priklausė Tarybų valdžios įtvirtinimo vietoje pasisekimas. Tačiau šiame reikale mes padarėme nemažai rimtų klaidų. Kai kurlais atvejais kumečiai ir varguomenė negaudavo žemės, ku-

rios jiems reikėjo. Rimta klaida buvo rinkiminių teisių rinkimams į tarybinius organus atėmimas kai kuriems dirbantiesiems valstiečiams. Tai negalėjo neatsiliepti į žymios dalies valstiečių nuotaikas. Visas šias klaidas ir neapdairumą, padarytus dėl mūsų neįgūdimo, panaudojo priešai savo kontrevoliucinėje veikloje prieš jauną liaudies valdžią.

Tuo metu aš buvau išrinktas partijos Obelių valsčiaus komiteto sekretoriumi ir delegatu į apskrities partinę konferenciją, kuri įvyko 1919 metų vasario mėnesį Rokiškyje. Mūsų eilės augo, gerėjo partinis-politinis darbas, bet nesnaudė ir klasinis priešas. Visomis priemonėmis ir būdais priešai veikė prieš socialistinius perivarkimus mieste ir kaime, ir reikia tiesiai pasakyti, kad Rokiškio apskrities Tarybų valdžios organai nepakankamai laida kovojo prieš

priešiškus reakcinius elementus.

Tarybų valdžios įtvirtinimas Paballijyje iššaukė sąmyšį Antantės vadovaujamuose sluoksniuose. Angliu-amerikiečių ir prancūzų imperialistai pakėlė aliarmą ir pradėjo organizuoti kontrevoliucijos žygį prieš jauną Tarybų Rusiją ir Lietuvą. Vietos buržuazija, neturėdama atramos ir ir pritarimo plačiųjų gyvenlojų sluoksnių tarpe, stoji į savo liudies išdavimo kelią, kreipdamasi pagalbos į pačias reakcingiausias užsienio imperializmo jėgas.

Pikčiausias Tarybų valdžios priešas Pilsudskis Antantės lėšomis pradėjo formuoti baltagvardiečių dalinius, taip vadinamus „legionus“. Pagal Antantės nurodymą vokiečių vadovybė praleido šiuos legionierius per Bielos-toko, Gardino, Volynsko mėslius į frontą prieš tarybinę kariuomenę. Tuo pačiu laiku žymias jėgas baltalenkiai pasiuntė Vilniaus miestui užimti.

Šiuo sunkiu respub-

PO SPALIO VĒLIAVA

4 psl. 1958 m. rugsejo 3 d.

Juodupiečiai Rokiškyje

Praejusį sekmadienį Rokiškio kultūros namų salę užpildė miesto darbininkai, artimesnių kolūkių kolūkiečiai, visuomenė.

Uždanga atsiskleidžia. Iš daugiau kaip 60 krūtininių galingai nuskamba dainos „Yra tokia partija“ žodžiai. „Nemuno“ fabriko mišrus choras, vadovaujamas dirigenlo Juodelkos, vieną po kitos atlieka lietuvių ir kitų tarybinių tautų liaudies dainas, tarybinių ir užsienio šalių kompozitorių sukurtas dainas. Scenoje pasirodo vyrų kvintetas, seksletas, moterų ir mišrus duetas. Nuotalkingai skamba „Dieduko polka“, atliekama instrumentinio trio — Valevičiaus, Juodelkos ir Kaslėno.

Scenoje sukasi liaudies šokių šokėjų poros. Šiam kolektyvui vadovauja fabriko šaltkalvisremontininkas Dainys. Šokėjai atlieka lietuvių, lenkų, italų liaudies šokius.

Vėl atsiskleidžia uždanga. Scenoje pasirodo fabriko dūdų orkestras, vadovaujamas laboranto Valevičiaus. Orkestras išpildo maršą iš operos „Aida“ ir kitus kūrinius.

Rokiškietiai labai šilintai sutiko „Nemuno“ fabriko saviveiklininkų pasirodymą ir liki, kad ateltyje dar daug kartų teks išgirsti įdomias ir turiningas jų programas.

S. Augulis

Lietuvių ir lenkų architektų draugystė

Iš Lenkijos į Kauną, iš kūrybinės komandiruotės sugrįžo Lietuvos TSR Mokslų akademijos Architektūros ir statybos instituto mokslinis bendradarbis Algė Grinevičiūtė. Ji lankėsi Varšuvos ir Krokuvos bibliotekose, archyvuose ir muziejuose, kur, lenkų mokslininkų padedama, surinko daug medžiagos, dominančios lietuvių architektus. Krokuvos Čartoryskių ir Varšuvos Liaudies muziejuose aptikti kai kurių seniausių Lietuvos bažnyčių smulkūs aprašymai, piešiniai, gravūros, nuotraukos, projektai ir kita medžiaga, turinti didelę reikšmę restauruojant respublikos architektūrinis paminklus. Surinkta faktinė medžiaga bus panaudota „Lietuvių architektūros istorijai“, kurią ruošia grupė instituto mokslininkų, vadovaujamų docento Juozo Barsausko.

Tarp lietuvių ir lenkų architektų užsimezgė glaudi draugystė ir kūrybinis bendradarbiavimas. Daug dokumentų ir nuotraukų atsuntė lenkų mokslininkai monografijai apie įžymų lietuvių architektą Stuką-Gucevičių. Architektūros ir statybos instituto moksliniai bendradarbiai Henrikas Zvolinskas ir Bronius Janavičius dalyvavo Varšuvos konferencijoje miestų architektūros klausimais. Lenkų mokslininkai siunčia į Lietuvą unikalinių dokumentų mikrofilmus, rebus leidinius architektūros klausimais, recenzuoja lietuvių architektų darbus.

Mūsų respublikos instituto bendradarbiai savo ruožtu siunčia į Lenkiją literatūrą, dominančią jų kolegais iš užsienio. Lenkijos Mokslų akademijos architektūros ir miestų statybos dirbtuvių darbuotojams prašant Kaune suieškotas Tyzenhauzenų muziejus, kur yra daug vertingos medžiagos apie privačių miestų statybą Lenkijos karalystėje.

IŠ VISUR

▲ Suchoj Logo cemento ir sferio gamykloje (Sverdlovsko sritis) pradėti gaminti asbo-cementiniai vamzdžiai, kurie sėkmingai pakelčia brangius pileno ir ketaus vamzdžius tiesiant dujotiekus. Asbo-cementiniai vamzdžiai daugeliu savybių geresni už metalinius.

▲ Pasibaigė Uzbekistano liaudies talentų apžiūra. Joje dalyvavo apie pusketvirtą tūkstančio meninės savi-veiklos kolektyvų, jungiančių 60 tūkstančių žmonių. Geriausiai atlikėjai įjungtinį

respublikos meninės savi-veiklos ansambli.

▲ Baltarusijos kolūkiai ir tarybiniai ūkiai pradėjo sėti varpinių žolių sėklinius sklypus. Vasarą ir rudenį pasėti sėkliniai sklypai turi eilę privalumų, palyginti su pavasarį pasėjais: žolės greitai auga, spėja gerai išsiskirti ir todėl lengvai pakelia nepalankias žiemojimo sąlygas, mažiau apaugę piktžolėmis ir jų nereikia ravėti. Vasarą ir rudenį pasėtos daugiametės varpinės žolės duoda gausų ir pastovų derlių 4–5 metus.

ĮDOMUS RADINYS

Leninsko aukso kasos (Čellabinsko sritis) kalnakasiai po storu trelnio periodo žemės nuogulų sluoksniu rado mamuto griaučius. Rasla galva, pora ilčių, žandikauliai su dantimis,

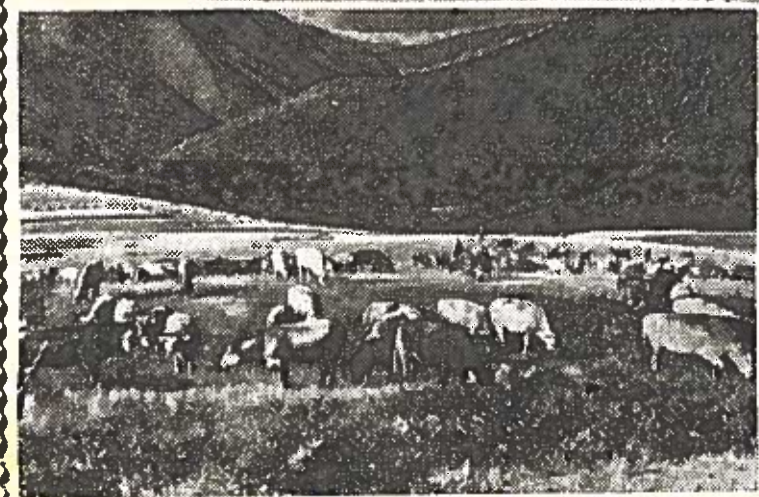
galūnių dalys. Iltis yra pusantro metro ilgio, danlis sveria apie 4 kilogramus.

Vertingas aukso ieško-tojų radinys bus išslūstas TSRS Mokslų akademijos Uralo filialul.

BULGARIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOJE

Sofijos universiteto rūmai Liaudies susirinkimo aikštėje.

Valstybinio Dačevo vardo žemės ūkio gamykloje netoli Sliveno miesto.

L. Velikžanino (TASS) nuotr.

MASKVA. A. Puškino vardo vaizduojamojo meno muziejuje atidaryta kultūrinių vertybių, priklausančių Vokietijos Demokratinėi Respublikai ir laikinai saugojamų Tarybų Sąjungoje, paroda. Didžiojo Tėvynės karo metu tarybinių karių išgelbėtos šios meno brangenybės TSRS Ministrų Tarybos nutarimu perduodamos Vokietijos Demokratinėi Respublikai.

Nuotraukoje: senovės graikų meno salėje.

MOKSLINĖS TEMOMIS

Norint žinoti, kiek sveria tas ar kitas daiktas, pakanka padėti jį ant svarstyklų, ir jūs turėsite atsakymą. Bet kaip pasverti, sakysime, namą, kalną, žemės rutulį? Juk jų nepadėsi ant svarstyklų! Vis dėlto mokslininkai labai tiksliai nustato ne tikto namo arba kalno, bet ir Žemės ir net Saulės svorį. Tiksliau yra kalbėti, žinoma, ne apie Žemės ir kitų dangaus kūnų svorį, bet apie jų masę todėl, kad svoris parodo tą jėgą, kuri traukia daiktą prie Žemės, o masė — tai tas medžiagos kiekis, iš kurio susideda daiktas.

Yra keletas būdų Žemės, Saulės ir planetų masei išmatuoti. Visi jie pagrįsti visuotinės traukos dėsnium, pagal kurį du daiktai traukia vienas kitą su tam tikra jėga, kuri priklauso nuo daiktų masės ir nuotolio tarp jų. Ši priklausomybė mokslas nustatė visiškai tiksliai.

Sakykite, kad mes pasvėrėme daiktą, kurio masė yra jau nustatyta. Sulyginę abejus svarstyklų dalis, mes nustatysime, kokia Žemės ir daikto tarpusavio trauka. Nuotolį nuo Žemės centro iki jos paviršiaus, kuriame yra svarstyklės ir sveriamas daiktas, taip pat galima tiksliai išmatuoti. Žinodami visus reikiamus mums dydžius — daikto ir Žemės tarpusavio traukos jėgą, daikto masę ir nuotolį nuo Žemės centro, galime, pasiremami Niutono dėsnium, nustatyti ir Žemės masę. Ji sudarys skaičių 6 su dvidešimt vienu nullu. Tai ir bus Žemės svoris tonomis.

Nustatius Žemės masę, Saulės masę apskaičiuoti nesunku, nes Žemės sukimas aplink Saulę priklauso nuo Žemės ir Saulės masių ir nusakomas matematikos formulėmis, kuriose visi dydžiai žinomi arba juos galima lengvai nustatyti. Tokie apskaičiavimai rodo, kad

Saulės svorį tonomis sudaro skaičius 2 su 27 nuliais. Analogiškai galima nustatyti ir kitų dangaus kūnų: planetų, jų palydovų, žvaigždžių mases.

O kaip gi nustatyti Žemės, Saulės, planetų tūrį?

Nustatyti Žemės tūrį galima labai paprastai, jeigu laikyti ją rutulio pavidalio (tikrumoje Žemė neturi tikslios rutulio formos). Reikia išmatuoti nuotolį tarp dviejų kokių nors punktų kilometrais ir laipsniais. Laipsniai išmatuojami stebint vie-

Kaip nustatomas dangaus kūnų svoris, apimtis ir temperatūra

nia ir tą patį dangaus kūną vienu metu iš tų pačių dviejų punktų. Žinodami šiuos abu dydžius, galime apskaičiuoti kiek kilometrų turi vieno laipsnio lankas. Padauginę šiuos kilometrus iš 360, mes gausime Žemės rutulio apskritimą. Elementariosios geometrijos formulėmis galima gana lengvai apskaičiuoti ir Žemės tūrį. Norint nustatyti Saulės tūrį, reikia išmatuoti jos matomą diametrą (kampiniu matu) ir nuotolį iki jos kilometrais. Tada paprasčiausiomis trigonometrijos formulėmis galima apskaičiuoti Saulės diametrą arba spindulį kilometrais, o po to ir apskaičiuoti Saulės rutulio tūrį. Jis, pasirodo, yra milijonų trimis tūkstančiais kartų didesnis, negu Žemės.

Šis skaičius atrodo mums milžiniškas. Bet juk tiriant dangaus kūnus dažnai tenka susidurti su neįprastais mums skaičiais. Pavyzdžiui, Saulės paviršiaus temperatūra siekia 6 000 laipsnių, o Saulės gelmėse — 20 milijonų laipsnių.

Iš žinomų mums šilimos šaltinių Žemėje didžiausią temperatūrą duoda elektros lankas — 3 500 laipsnių. Kaip gi pavyko išmatuoti Saulės temperatūrą? Juk ją apskaičiuojant ir kitais būdais.

Yra keli patikimi būdai, kaip nustatyti temperatūrą dideliuose nuotoliuose. Visi jie pagrįsti šviesos energijos matavimu. Šią energiją išspinduliuoja dangaus kūnai ir ji, pasklidama į visas puses, pasiekia Žemę. Vienas temperatūros matavimo būdas yra jos nustatymas iš spektro.

Spektras tai spalvota juosta, susidaranti pastatius prieš šviesos spindulių pluoštą stiklinę trijų sienelių prizmę. Šioje į vaivo

ryškėje panašioje šviesos juostoje energija, išspinduliuojama raudonoje, geltanoje, žalioje arba mėlynoje dalyse, yra nevienoda. Kuo aukštesnė kokia nors šaltinio daikto temperatūra, tuo labiau prie mėlynos spektro dalies priartėja jo spinduliavimo maksimumas. Tarp spinduliavimo maksimumo ir temperatūros yra dėsningas tarpusavio ryšys. Žinant temperatūrą, galima nustatyti, kur bus didžiausias spinduliavimas. Ir atvirkščiai, jeigu žinomas spinduliavimo maksimumas, galima apskaičiuoti daikto temperatūrą. Gavę Saulės spektrą ir radę jame spinduliavimo maksimumą, mokslininkai nustatė, jog Saulės paviršiaus temperatūra siekia 6 000 laipsnių. Toks temperatūros dydis gautas skaičiuojant ir kitais būdais.

Kai dėl temperatūros Saulės gelmėse, tai ji apskaičiuota pagal Saulės paviršiaus temperatūros duomenis ir remiantis pagrindiniais gamtos dėsniais, kurie vienodai veikia ir Žemėje ir begalinės Visatos erdvėje.

I. ŠČERBINA-SAMOILOVA
Fizikos ir matematikos mokslų kandidatas

S P O R T A S

VI Visasąjunginė profsąjungų vasaros spartakiada

Nuo rugpjūčio 24 d. iki 29 d. Maskvos stadionuose, baselnuose, Kūno kultūros rūmuose, sporto salėse vyko viena didžiausių šiais metais sporto švenčių — IV Visasąjunginės profsąjungų vasaros spartakidos finalinės varžybos.

Iš 5 milijonų žmonių, dalyvavusių spartakiadoje, finalinėse varžybose kovojo beveik 4 tūkstančiai lengvaatlečių, gimnastų, krepšinininkų, sunkumų kilnotojų, dviratinkų, plaukikų, futbolininkų — 42 tautybių atstovai.

Būdinga šių varžybų ypatybė yra tai, kad skirtingai nuo ankstesnių metų, šį kartą dėl pirmosios vietos kovos sporto salėse vyko viena didžiausių šiais metais sporto švenčių — IV Visasąjunginės profsąjungų vasaros spartakidos finalinės varžybos.

Nuo rugpjūčio 24 d. iki 29 d. Maskvos stadionuose, baselnuose, Kūno kultūros rūmuose, sporto salėse vyko viena didžiausių šiais metais sporto švenčių — IV Visasąjunginės profsąjungų vasaros spartakidos finalinės varžybos.

Iš 5 milijonų žmonių, dalyvavusių spartakiadoje, finalinėse varžybose kovojo beveik 4 tūkstančiai lengvaatlečių, gimnastų, krepšinininkų, sunkumų kilnotojų, dviratinkų, plaukikų, futbolininkų — 42 tautybių atstovai.

Būdinga šių varžybų ypatybė yra tai, kad skirtingai nuo ankstesnių metų, šį kartą dėl pirmosios vietos kovos sporto salėse vyko viena didžiausių šiais metais sporto švenčių — IV Visasąjunginės profsąjungų vasaros spartakidos finalinės varžybos.

spporto draugijų sportininkų kolektyvas, geriausiai pasirodęs lengvosios atletikos, plaukimo ir šaudymo varžybose. Antroje vietoje — Ukrainos profsąjungų komanda.

Mūsų respublikos sportininkai, užėmę aštuonias komandines vietas, puikiai pasirodė eilėje sporto rungčių ir iškovojo 14 aukso, 2 sidabro ir 2 bronzos medalius. Varžybose buvo pasiekti 4 nauji Tarybų Lietuvos rekordai.

Redaktorius Z. LAPINSKAS